

Türkiye Kemiricileri

Dünyadaki memeli hayvan türlerinin neredeyse yarısını kemirici türleri oluşturur. Yaklaşık 4600 memeli türünden 2000 kadarı kemirici türleridir. Bu durum ülkemiz için de geçerli. Türkiye doğasında yaşayan 165 civarında memeli türünden 68'i kemiriciler türleri: Sincaplar, araptavşanları, fareler, sıçanlar, koşarfareler, körfareler, yeduiyurlar, oklukirpiller, su maymunları. Bunlardan kiminin soyu tehlikede, kimi çok bol bulunuyor, kimi tarım zararlısı, kimi de sadece ülkemizde yaşıyor. Örneğin Toros yer sincabı, Doğramacı tarla faresi, Anadolu tarla faresi, Silifke dikenli faresi gibi türler sadece ülkemizde yaşar.

Kemiricilerin köpek dişleri yoktur, ancak hem alt hem de üst çenelerinde köksüz kesici dişler vardır. Bu dişler devamlı büyüme özelliğine sahiptir. Kemiriciler bu nedenle sert cisimleri kemirerek devamlı dişlerini törpüler. Eğer törpülemezlerse ya da çenedeki dişlerden biri düşerse o dişe karşılık gelen diş devamlı büyür. Bir süre sonra ağzı açılmayacak hale gelen hayvan ölür.

Kemiricilerin doğadaki en önemli rolü yırtıcıların çoğunun ana besini olmalarıdır. Bu nedenle "doğanın et deposu" olarak da tanımlanırlar. Ancak yırtıcı (yılanlar, atmaca, şahin gibi kuşlar) sayısının herhangi bir nedenle azalması sayılarının aşırı artmasına ve zararlı hale gelmelerine neden olur.

Büyük fotoğraf: Prof. Dr. Bayram Göçmen
(*Microtus socialis* - Küçük tarla faresi)
Küçük fotoğraf: Dr. Bülent Gözceliođlu
(*Mesocricetus auratus* - Heybeli sıçan)

Kaynak

Demirsođ, A., Yiđit, N., Çolak, E., Sözen, M., Karataş, A.,
Rodents of Türkiye (Türkiye Kemiricileri), Meteksan Co., 2006.